

Chào Sài Gòn Thân Mến

Tôi đi từ Mỹ về Sài Gòn
Chiếc áo mùa sương còn đắm sương
Cái sac cầm tay ghì, nặng quá
Cái tình thương quá, nhé Quê Hương!

Tôi xuống phi trường xong thủ tục
Tôi đi ra cổng, ngó quanh quanh
Không ai biết mặt tôi, chờ đón
Tôi ước gì nghe một tiếng “Anh!”...

Tôi gọi taxi, tìm khách sạn
Sài Gòn xe cộ chạy lung tung
Nhìn mà chóng mặt, mà cay mắt
Chợt thấy ai kia mái tóc bông...

Chợt thương chợt nhớ thời tôi trẻ
Đi phép về thăm viếng Thủ Đô
Hồi đó Sài Gòn trong thuở loạn
Mà sao êm ả khác bây giờ...

Hồi đó có người con gái đẹp
Hát đầu...Anh chải tóc cho em...
Bây giờ...vẫn đó, người con gái
Mắt chạm sao nhìn chẳng phải quen!

Tôi đi từ Mỹ về Sài Gòn
Ba chục năm rồi chắc héo hơn?
Nắng nhạt trên hàng cây đã cũ
Chiếc áo tôi vừa khô hết sương...

*Sài Gòn đẹp lắm Sài Gòn ơi (*)
Tiếng hát ai đang hát nghẹn lời
Đường nối đuôi nhau xe gắn máy
Người nối đuôi nhau...người có đuôi!*

Trần Văn Lệ

(*) Lời của một bài hát đã lạc điệu lạc loài:

Dừng chân trên bến khi chiều nắng chưa phai. Đường xa thấp thoáng muôn tà áo tung bay. Nếp sống tươi vui nối chân nhau đến nơi này. Sài Gòn đẹp lắm! Sài Gòn ơi! Sài Gòn ơi!